

1. ארבעה עשר ימים

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושמריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם ונרן אשר בקרב מחנה וכתוב עיר צד שאב מימין: לעבוד פברית יהוה אלהיך ובאיתו אשר יהוה אלהיך פרת עמך היום: למען תקיים אתם ימים ולילות והוא יתהלך לאהלים כאשר דבורתו וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליעקב וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי פרת את הפרית האת ואת האלה האת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמך היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר ישנו בארץ מצרים ואת אשר עבדנו בקרב הגוים אשר עברתם: והראו את שפונותי ואת גולגולתם עין ואבן כסף וזהב אשר רכבתם: פריש כלם איש אשה או משפחה או חכם אשר רכבו פה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים פריש בכם שרש פדה ראש וענה: ויהי בשמע את דברי האלה האת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרותי לפי אך למען ספית יהוה אתי דמאתה: לא יאביח יהוה סלה לו כי יאישן אפיהו וקנאתו באיש יהוה ורבעה בו כל האלה הבתולה בפפר יהוה ומה יהוה את שמו מלחת השמים: והתברך יהוה לרעה מכל שבטי ישראל בכל אלות הבדלות הבתולה בפפר התורה הזו: ואמר יהוה הארזון פקכם אשר יקומו מאחריכם והקבלי אשר יבא מארץ החוקה והאו את מלכות הארץ ההוא ואת תחלתיה אשר חלה יהוה בה: גפרות וזלמה שרפה כל ארצה לא תרע ולא תעמל ולא יעלה בה פלעעפ במהפלת סדם ועמורה ארמה ורביעים אשר הפך יהוה עשב ובהמתו: ואמרו בלתי האים פלעוה עשה יהוה ככה לארץ האת בו כי מה היא הגדול יהוה: ואמרו על אשר עבד את ברות יהוה אלהי אבתם אשר ברת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וולכו ועבדו אלהים אחרים ושחתו להם אלהים אשר לא ירועים ולא חלק להם: ויהוה אף יהוה בארץ יהוה רחבי עליה את כל הקללה הבתולה בפפר יהוה: ויהשם יהוה מעל אדמתם באן ובחמה בקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת ביים הזה: והנספרת ליהוה אלינו והגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזו: והאמת: ויהוה כיהא עליך כל הדברים האלה הבדלה והקללה אשר נתתי לפעך והשבת אליך לבך כלל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שפה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקלו כלל אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושבת יהוה אלהיך את שבותך והחבר ושבת מקצת עמלים אשר הפיך יהוה אלהיך שמה: ואיך יהוה נחך בקצה השמים משם יבקעך יהוה אלהיך ומשם יתוך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירש ובאתיך וירשנה והיטבת ותרבץ מאבתך: ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב ויער לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אביך ועל שאר אשר דרפו: ואתה תשוב ושמת בקול יהוה ועשת את כל מצוותי אשר אנכי מצוה היום: והזאת יהוה אלהיך בכל מעשה יד פברי בטנך ובכרי בחמתך ובפרי אדמתך לטעם כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתך:

2. ויהוה אלהיך

בקול יהוה אלהיך לשמוע מצוותיו והקניו הבתולה בפפר התורה הזו כי תשוב אליהו אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא תפלאות הוא ממך ולא דחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר כי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשה: והא מעבר לים הוא לאמר מי עבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אותה ונעשה: פיקרוה אליך הדבר מאד פפוך ובלבבך לעשותו:

3. ויהוה אלהיך

מתי קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

4. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

5. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

6. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

7. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

8. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

9. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

10. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

11. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

12. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

13. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

14. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

15. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

16. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

17. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

18. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

19. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

20. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

21. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

22. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

23. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו:

24. ויהוה אלהיך

אמר רב הפנא כמה הלכתא נכרותא איכא למשמע קרא דעה ויחנה היא מבררת על לכה למאן להפלת צריך לכו רך שפניה נעוה למאן להפלת שיתרוך בשפתו וקולו לא ישמע למאן שאמר קולו שפולתו ויחשבה על לשברה לשמור אסר להפלת ויאמר אלה עלי עד מתי חשבתיו: